

[Glistrup]

Jeg kan forsikre hr. Ole Olsen om, at jeg opfattede hans indlæg i første omgang, som det var ment, nemlig som en optagelse af en seriøs debat om meget alvorlige samfundsproblemer. Når hr. Ole Olsen fik det indtryk, at jeg bare sådan affærdigede ham med nogle flotte bemærkninger i min replik, så beroede det simpelt hen på tidnød. Jeg er da helt enig i, at med de 7 sætninger, jeg fik sagt om klodens ressourceproblemer, fik jeg ikke sagt alt, hvad der kan siges om dette emne, på en aldeles udtømmende måde. Taletidsindskrænkningerne bevirker jo, at det er begrænset, hvor meget man kan nå i de enkelte omgange. Men jeg fortsætter meget gerne ved anden lejlighed debatten derom.

Derimod synes jeg, at hr. Ole Olsen har lidt uret, når han mener, at denne dagsorden ikke kan løse 1980ernes og 1990ernes skatteproblemer. Det mener jeg faktisk den kan, som jeg nærmere begrundede det i mit første indlæg. Her har vi hovednøglen til totalt at løse 1980ernes og 1990ernes indkomstskatteproblemer. Det er nu engang fremskridtspartiets opfattelse, så kan hr. Ole Olsen have en anden opfattelse af det.

Jeg synes i og for sig ikke, at der var rigtig forbindelse imellem hr. Ole Olsens argumentation imod indkomstkatten som en efter hr. Ole Olsens mening desværre uegnet skat og hans bemærkning om, at den kan man ikke få væk ved simpelt hen trin for trin at forhøje bundgrænsen tilstrækkelig meget, altså begynde at fjerne indkomstkatten nedefra, når man ikke kan tage det med ét snuptag.

Så meget til hr. Ole Olsen, for jeg vil også gerne nå nogle ord til hr. Flygaard, som jo helt rigtigt påpegede, at man har ikke reallønsfremgang i og med, at man ombytter kollektivt forbrug via den offentlige sektor med privatforbrug via den private sektor. Nej, men man har reallønsfremgang, hvis man får mere givtigt udbytte af det selvvalgte, individuelle forbrug, end man får af det tvangspålagte, offentlige forbrug og med det tidsspilde, der er.

Men nu lyser denne forbistrede røde lygte igen, så heller ikke dette emne kan jeg nå at få udtømt fuldstændigt.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard for en kort bemærkning, og så er vi vel ved at nærme os debattens afslutning – håber jeg da.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Man laver ikke dybtgående reformer, sagde hr. Hjortnæs, f. eks. store skattereformer som den, Kampmann foreslog, på et spinkelt flertal. Skal jeg forstå det på den måde, at det var rent teater, når hr. Kampmann fremsatte et reformforslag på skatteområdet i foråret? Nu ryster hr. Hjortnæs på hovedet. Ja men dengang var der samme flertal som nu. Man kan da ikke om foråret sige, at det er et godt nok flertal, og om efteråret afvise det, fordi det er for spinkelt. En af delene må være teater.

Det er vel ikke sådan, at man har det ligesom pigen, der fik en skæbne, der var værre end døden, og mistede sin ære ved det ægteskab, man har indgået i august med venstre?

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Der er ikke tale om, at man konstaterer én situation i foråret og en anden situation i efteråret.

Jeg tror, at den daværende skatteminister konstaterede, at der var et flertal bag hovedsynspunkterne i den skattereform, vi fremlagde. Men det må jo bero på en samlet politisk afvejning, om dette flertal er anvendeligt til at gennemføre en så dybtgående ændring i hele vores skattesystem, som der rent faktisk var optræk til. Der er ingen tvivl om, hvordan mit syn er på det, og det har jeg redegjort for her.

Formanden:

Ja, hr. Bernhard Baunsgaard vil jo gerne have den sidste korte bemærkning – det er ved at være en tradition.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vil hr. Hjortnæs nu virkelig til at bilde os ind, at hr. Kampmann ikke havde været igennem de overvejelser, om han turde benytte det flertal, der var, eller ej? Det var jo